CUM SE DESFĂȘOARĂ CAMPIONATUL POPULAR DE ȘAH IN CAPITALĂ

Un exemplu bun pentru Capitală: PROVINCIA...

...Și unul rău pentru provincie: CAPITALA

Pentru a urmări modul în care s'a dus acțiunea de mobilizare a maselor sportive în vederea disputării Campionatului popular de șah, echipa de reporteri a ziarului nostru s'a deplasat în cursul zilei de eri la mai multe fabrici, uzine, institutii și întreprinderi din Capitală.

Privite în general, rezultatele acestei anchete colective ne arată clar că, — în contrast cu modul organizat în care se desfășoară campionatul popular de șah în provincie, — în București această competiție nu se bucură de succesul pe care ar fi trebuit să-l aibă, datorită unor serioase lipsuri.

Evident, lipsurile acestea nu sunt peste tot aceleași, dar fiecare dintre ele au contribuit din plin la crearea unei stări de lucruri care trebue cât mai grabnic remediată.

PLUS...

Are 19 ani. Este utemist. Il cheamă Dacșa Ludovic și muncește la strungăria mecanică a uzinelor „Steaua Roșie".

Când s'a așezat la masa la care a participat la concursul popular de șah a spus:

— Cea mai mare bucurie pentru mine, este că tineretul Republicii noastre Populare, va fi de acum înainte unit și va putea munci mai temeinic și cu puteri sporite sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, la instaurarea orânduirii socialiste în țara noastră.

Și pentru că suntem la masa de șah, aș vrea să-mi împărtășesc tuturor satisfacția ce o am participând la acest campionat prin care se dă posibilități de afirmare, nouă cei care formăm massa anonimă a jucătorilor. Desigur că astfel se vor ridica noi cadre de șahiști care vor îmbunătăți simțitor nivelul actual al șahului din Republica noastră populară.

Nu există responsabili sportivi

Reporterii noștri știau — cum e și firesc — că în fiecare întreprindere, uzină, fabrică, etc., trebue să existe un responsabil sportiv. Ori, la fabrica de conserve „Flora„ — de pildă — existența unui asemenea personagiu nu ne-a putut fi semnalată.

Deasemeni, la fabrica de vopsele „Coroana" nu există un responsabil sportiv și deci nimeni nu se ocupă de educația fizică a muncitorilor, la fel și la „Filatura și Țesătoria Mecanică „Dâmbovița" din str. Fabrica de Chibrituri.

Sunt responsabili sportivi, dar ca și cum n'ar fi

In alte întreprinderi există responsabili sportivi, dar aceștia nu și-au înțeles menirea și nu țin seama de dorința de a face sport a masselor de muncitori.

De exemplu, muncitorul VASILESCU NICOLAE, dela atelierul mecanic — revizia principală — București-Grivița, o unitate a Atelierelor „Grivița Roșie", în dorința de a participa la campionatul popular de șah, a fost nevoit să se înscrie prin intermediul UTM, deoarece la uzina unde lucrează alături de alte mii de muncitori: nici nu s'a auzit de existența unui campionat popular de șah.

La „GRIVIȚA ROȘIE", sunt numeroși amatori de șah, cari au aflat de această competiție doar citind ziarele. Nimeni nu le-a spus nimic.

Nici muncitorilor dela „ȚESĂTORIILE REUNITE" sau salariaților Teatrului Național nu li s'a spus nimic despre Campionatul popular de șah.

Mobilizări insuficiente

Unele întreprinderi cu largi masse de salariați au prezentat foarte puțini concurenți, unele chiar cifre ridicole.

Astfel „Cicoarea" participă la Campionatul popular de șah cu ...6 concurenți, C. A. M. cu 53, Vulcan cu 54, Pâinienul cu 7, Luther cu 14, Secția Atelierelor Telecomunicații CFR cu 16 etc., etc.

Incercând să aflăm cauzele redusei participări, raportată la numărul salariaților, am putut constata că deficiența aceasta se datorește exclusiv insuficienței muncii de mobilizare.

Scuza invocată de unii responsabili că jucătorii începători se tem de concursuri din cauza... timidității, nu poate fi acceptată, ea dovedind că munca de lămurire a masselor cu privire la importanța campionatului de șah, care nu urmărește performanțe, ci numai o cât mai masivă mobilizare, n'a fost dusă cum trebue.

„VIA" societate de transporturi a prezentat la campionat doar 18 concurenți deși încă foarte mulți știau și erau dornici să joace.

Și alte lipsuri organizatorice

In ceeace privește modul cum s'au făcut preparativele de organizare a campionatului popular de șah, sunt de semnalat alte lipsuri.

La „MONETARIA NAȚIONALĂ" muncitorii nu pot juca șah din cauza ...birocratismului.

Lipsește doar o aprobare și cine știe câte rezoluții pentru ca fondurile care există în bugetul întreprinderii să poată fi folosite pentru cumpărarea de mese și de jocuri de șah.

La „TELEFOANE" nu sunt suficiente săli de joc și nici jocuri.

Și lucruri pozitive

Puține — foarte puține — în raport cu numărul deficiențelor constatate sunt realizările pozitive, pe cari găsim necesar că le semnalăm, tocmai pentru a sluji drept pilde de modul cum trebue dusă munca de mobilizare și de organizare.

...ȘI MINUS

La U.C.R. un scurt, dar concludent, dialog, între reporterul nostru și responsabilul secției de șah, — Lazăr Ion, — asupra greutăților întâmpinate de muncitori în desfășurarea campionatului popular de șah. Jocurile se dispută într'o încăpere insuficientă pentru cei 50 concurenți.

— Ce greutăți s'au ivit?

— Păi, n'avem destule jocuri.

— Și dece n'aveți jocuri?

— N'avem fonduri destule.

— Dar fonduri suficiente pentruce n'aveți?

— Păi... știți... avem o echipă de football...

...Și Lazăr Ion a zâmbit foarte semnificativ, pentruca reporterul nostru să poată continua și încheia în gând dialogul:

— Și dece acordați atâta atenție footballului în dauna altor sporturi?

— Păi... avem fonduri!...

Astfel, la fabrica „Filimon Sârbu" 30 ucenici au învățat șahul de foarte scurt timp și participă la campionat. Aceasta în timp ce la „Grivița"-Locomotive muncitorii nu s'au înscris, fiind în așteptarea instrucțiunilor maestrului Toma Popa, care probabil a uitat de ele, du-

(Continuare în pag. 5 la rubrică)

Azi la ora 10, în Cișmigiu

FINALELE CONCURSULUI DE PATINAJ-VITEZĂ

Lista concurenților calificați pentru finale

Astăzi de dimineață pe lacul Cișmigiu, pe porțiunea de ghiață din fața Cabanei, se vor disputa finalele primelor două concursuri de patinaj viteză.

După ce Duminica trecută și Joi după masă peste 150 de tineri s'au întrecut pentru desemnarea celor mai buni trei din fiecare serie, azi ei se vor lupta pentru titlul de campion al categoriei respective.

Iată numele celor calificați:

CATEGORIA COPII PANA LA 10 ANI: Pagazi Giro (șc. prim. nr. 17); Petcu Anca (șc. Clementei) și Vintercorn Anton (sc. Clementei).

CATEGORIA 10—12 ANI — FETE: Alexandrescu Mariana, Morcean Maria, Georgescu Rozica.

CATEGORIA 10—12 ANI BAIEȚI: Căciulă Mircea (L. B. nr. 1); Zeronian Emil (L. B. nr. 4); Nedef Ion.

CATEGORIA 12—15 ANI — BAIEȚI: Moni Maier (lic. b. nr. 9); Cofman Novac (lic. b. nr. 9); Vasiu Ernest (Șc. Tehnică Sportivă); Niculescu Traian (lic CAM); Sterescu Mihail (Șc. tehn. Sportivă) Goldberger Francisc (lic. b. nr. 4)

CATEGORIA 15—18 ANI BAIEȚI: Georgescu Ștefan (Șc. Tehn. Sportivă); Corșatea Mircea (Șc. Tehn. Sportivă); Dumitrescu Ion (lic. b. nr. 1 CAM); Bratu Cristian (lic. b. nr. 9); Lăzărescu Gh. (lic. b. nr. 9); Ștefănescu Victor (23 August).

CATEGORIA PESTE 18 ANI: Lungu Iura (UNSR) Iliescu Doru (UNSR); Nemet Const. (Phenix); Sergiu Cucu (UNSR); Katz Harry (lic. b. nr. 3); Oancea Vasile (Sind. Pictori).

Finalele vor începe la ora 10 precis.

După disputarea lor, va avea loc un nou concurs la care se poate înscrie oricine. In cadrul acestor concursuri vor avea loc și demonstrații de patinaj artistic.

CROSSUL POPULAR DE SKI

„Și eu voi ajunge skior bun ca Făgădău, campionul nostru"... pare a spune tânărul muncitor forestier din Vatra Dornei, participând la crossul popular de ski.

ROLUL ANTRENORULUI DE RUGBY

Un important factor în procesul de pregătire al unei echipe sportive îl constitue antrenorul.

Acesta are o misiune pe cât de înaltă pe atât de dificilă.

Antrenorul e dator să modeleze așa cum crede de cuviință fiecare jucător în parte astfel încât la un moment dat acesta să se integreze perfect în jocul echipei, să devină cu adevărat folositor formației din care face parte și să se desbare de acțiunile individuale, sortite aproape întotdeauna eșecului. Așadar de felul cum antrenorul va ști să facă să funcționeze echipa, depinde în cea mai mare măsură rezultatele pe cari echipa le va înregistra. Deasemenea tot antrenorului îi revine sarcina de a pune la punct condiția fizică a colectivului pe care-l antrenează și de a desbate în ședințe cât mai dese problemele tehnice și tactice proprii specialității lui.

Antrenorul trebue să fie nu numai o călăuză plină de cunoștințe ci și cu conștiință.

El trebue să constate dacă jucătorul e apt din punct de vedere fizic, pentru orice joc, oricât de greu.

Tot el are datoria de a debara pe cei rău nărăviți, care comit iregularități subtile, neobservate de arbitrii smulgând prin aceasta victorii pe cât de penibile pe atât de nemeritate.

Să nu se uite că la un joc asistă mii de oameni și ceeace poate scăpa arbitrului, care e unul singur, nu va scăpa tuturor spectatorilor iar incorectitudinea unui jucător aduce proteste ce se resfrâng asupra întregei echipe.

Astăzi nu mai jucăm pentru victorii ci pentru sport. Rezultatul trebue deci trecut pe un plan secundar. O echipă nu mai constitue un grup care cu orice preț și prin orice mijloc vrea să smulgă victoria, ci un colectiv care luptă pentru promovarea sportului socotit ca un mijloc de realizare al progresului societății.

Prezentul studiu aparține colectivului tehnic al Federației de Rugby și a fost redactat de d. DRAGOȘ, actualmente trimis al forului respectiv în calitate de antrenor la Mediaș.

Să adâncim acum problema îndatoririlor antrenorului.

Acesta nu trebue să fie preocupat numai de pregătirea tehnică a jucătorilor. El va ține legătura cu organizatorii clubului, va informa despre defecțiunile ivite în munca acestora și despre lipsurile materiale observate, pentru ca prin înlăturarea lor, antrenamentul să poată decurge în condițiuni optime. Trebue să fixeze, deasemenea, zilele de antrenament urmând ca programul odată stabilit să se desfășoare fără întreruperi.

Principiile călăuzitoare ale activității unui antrenor sunt următoarele:

1. — continuitate în creearea de cadre.

2. — spirit echilibrat.

3.— Bun critic.

4. — evoluție în gândire și practică

5. — bun psiholog.

6. — să cunoască situația medicală și [illegible] a fiecărui jucător

7. — bun îndrumător ideologic.

*

CONTINUITATEA: Antrenorul, trebue să formeze un număr suficient de jucători astfel ca în cazul unor indisponibilități declarate să poată face înlocuirile necesare, fără ca jocul echipei să sufere. Formarea cadrelor se face continuu, cu răbdare, verificând rezultatele prin introduceri în echipă pe rând a tuturor jucătorilor formați, astfel ca aceștia să capete răsplata eforturilor depuse, încrederea în sine, obișnuindu-i cu jocurile oficiale.

Spirit echilibrat

Spiritul echilibrat al antrenorului se evidențiază prin calmul de care dă dovadă atât în fața victoriei cât și a înfrângerii. Nu trebue să fie pătimaș în rezolvarea conflictelor de interese ale jucătorilor. Trebue să știe când să pună capăt sărbătoririi unei victorii sau entuziasmului exagerat, precum și deprimărilor cauzate de eșecuri.

Bun critic

Un antrenor devine bun critic atunci când știe să comunice jucătorilor și conducătorilor în mod explicit, greșelile observate în cursul antrenamentelor sau ale matchurilor, ajutând astfel la înlăturarea lor pe viitor. Critica va fi obiectivă, severă dar justă și lipsită de jigniri sau aluzii neclare. Aceste critici nu e recomandabil să fie făcute în fața unor nepoftiți sau a conducătorilor nepricepuți întrucât astfel aduse ele vor subestima total valoarea jucătorului în cauză. La discuțiile ivite cu ocazia ședințelor, antrenorul va trebui să știe să răspundă clar la întrebările jucătorilor.

(Continuare în pag. 5, col. 1—2)

LISTA ARBITRILOR

PENTRU DIVIZIA NAȚIONALĂ A

In ultima sa ședință, Comitetul Federal FRFA a aprobat lista de arbitri întocmită de C. C. A. pentru delegările la jocurile de Divizie Națională A

Această listă cuprinde pe următorii arbitri.

ARAD:
1. Marița Gheorghe; 2. Reinhart Ștefan; 3. Hoehn Gheorghe; 4. Martin Ludovic; 5. Sege Niculae.

BAIA MARE:
1. Mann Aurel; 2. Schwartz Vasile.

BRAILA
1. Vlahu Manole; 2 .Dr. Stanciu Aurelian.

BRAȘOV
1. Gheorghe Ionescu; 2. Beloni A.; 3. Eftimie Aurel.

BUCUREȘTI:
1. Alexandru Ștefan; 2. Ceaureanu Iancu; 3. Crutescu Mircea, 4. Flanu Ștefan; 5. Iliescu C-tin, 6. Kroner Emil; 7. Kroner Petre; 8. Petrescu Ion; 9. Grigore Sandu; 10. Geac Ștefan; 11. Handelman Avi; 12. Simion Gheorghe 13. Schulder Dumitru; 14. Cristea Marin; 15. Căpitan Ioan; 16. Gorcea Mihail; 17. Ionescu Ștefan; 18. Ioachim M. Ioan; 19. Neguț Ioan; 20. Popescu C-tin; 21. Purcărete Victor; 22. Săraru C-tin, 23. Vasilescu Bartolomeu; 24. Tath Alexandru; 25. Firan Teodor; 26. Segal Monică; 27. Chirițescu Ion. 28. Panu Răzvan; 29. Vasilief Gheorghe; 30. Bentu Toma, 31. Ganțu Maxim. 32. Muscan Jean, 33. Machitescu Grigore.

CLUJ:
1. Rusu Gabriel; 2. Sipoș Ștefan; 3. Iossal Ladislau; 4. Varga Adalbert; 5. Constantinescu D-tru

CONSTANȚA:
1. Bartolomeu Virgil; 2. Meinhofer Ernest; 3. Popescu Cristian; 4. Tacu Petre.

DEVA:
1. Petric Vasile, 2. Moraru D-tru; 3. Crișan Aurel

GALAȚI:
1. Farcaș Vasile.

IAȘI:
1. J. Mayer.

LUGOJ:
1. Kincs Adalbert; 2. Căpețeanu Ioan.

MEDIAȘ:
1. David Ion; 2. Benescu Ștefan; 3. Ștefănescu Grigore; 4. Farkaș Carol.

PLOEȘTI:
1. Stoenescu Traian; 2. Ionescu Dumitru; 3. Cristeche Gh.; 4. Dragomirescu Gh.. 5. Oprea Ion; 6. Popescu Panait; 7. Bojan C. Bojan; 8. Cristian Niculae; 9 Cristu Mihail.

PETROȘANI:
1. Cosma Alexandru; 2. Calda Traian; 3. Lazăr Iacob; 4. Peterfi Gh.

SIBIU:
1. Niță Alexandru; 2. Copia Ion.

SATU MARE:
1. Bogdan Andrei; 2. Benea Aurel, 3. Tăutu Traian; 4. Doja Ștefan.

TIMIȘOARA:
1. Daje Sacu; 2. Froid Emeric; 3. Rozemblum Max; 4. Glămeanu C-tin; 5. Barna Leonida; 6. Țepeneag Ion.

TG. MUREȘ:
1. Corch Martin; 2. Tacaș Desideriu.

TURDA:
1. Deac Valeriu.

SIGHIȘOARA:
1. Teli Gheorghe

REȘIȚA:
1. Cădia Ioan.

ORADEA:
1. Rozemberg Alexandru, 2. Klein Francisc; 3. Recheșeanu Gheorghe; 4. Schambrun Iosif.

In conformitate cu rezoluția conferinței pe țară dela 11—14 XII-1948, se pune în vedere tuturor echipelor de Divizia A că sunt obligate să înainteze Comisiei Centrale a Arbitrilor din FRFA în termen de 10 zile dela apariția tabelului, lista de arbitri ce înțeleg să recuze pe primul sezon al anului 1949.

Se atrage atenția în mod expres grupărilor că orice recuzare făcută după această dată nu va fi luată în considerare sub niciun motiv.

ACȚIUNEA DE DIFUZARE A ZIARULUI «SPORTUL POPULAR» IN TELEORMAN

Județeana OSP Teleorman, a antrenat un număr de tineri în acțiunea de difuzare a ziarului „Sportul Popular".

Iată elevii, evidențiați de către județeana OSP, pentru felul cum și-au îndeplinit sarcina: Manole Ion, Ionescu V., Belu N., dela Șc. Th. Economică și Cristescu L., Valaceanu I., Șerbănescu C., Mastimenco C., Grigoriu Bujor și Foamete C. dela Liceul de Băieți.

MARȚI ARE LOC TRAGEREA LA SORȚI A MATCHURILOR DIN PRIMA ETAPĂ

A CAMPIONATELOR JUDEȚENE ILFOV DE BOX

S'au înscris până în prezent 19 grupări cu 167 de boxeuri

Primele faze preliminare tehnice ale campionatelor județene Ilfov, au luat sfârșit în seara zilei de 12 Februarie prin terminarea operațiunilor de cântar provizoriu și ale vizitei medicale oficiale pentru concurenții înscriși.

A doua fază, de o importanță decisivă, are loc Marți 15 crt. între orele 8—12 când toți participanții admiși vor face cântarul definitiv, care stabilește categoria în care vor boxa. Imediat după terminarea cântarului în prezența reprezentanților federali și delegații de grupe se va proceda la operațiunile de tragere la sorți și fixarea programelor.

Concurenții cari nu se prezintă la cântarul definitiv din ziua de 15 Februarie, la orele fixate, vor fi eliminați din campionate.

Alte numeroase înscrieri au continuat să parvină eri la Federația de Box. Listele nou depuse cuprind următoarele participări.

GRUPAREA MONITOURI OFICIAL: Georgescu C., Debenac Amedeo, Spoiei Const., Neagoe Stefan, Niculescu C., Georgescu Aurelian, Predoi Ion, Rădulescu M., Lalescu G., Asofiei M., Tomuș Rovin, Remus David, Constantinescu Victor, Zverginschi Gh., Ciomeș Mircea, Vlad Grigore.

GRUPAREA S. T. B.: Stoicovici Marius, Ionescu Mihai.

GRUPAREA ATLETIC CLUB: Răileanu Ion, Ionescu Ion.

PRIMARIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI: Marinescu Ion, Niculescu Gh., Cazacu Virgil.

VALERIA, PRIMA LA CROSSUL POPULAR!

de TUDOR VORNICU

Mama își serba al nu știu câtelea an...

Chiar mă mir, eu n'am știut niciodată câți ani avea mama. N'am întrebat-o măcar. Știam doar că pe la începutul lui Februarie era sărbătoare la noi. Noi toți, adică tata, bunica, Guido și cu mine ne bucuram tare mult. Dar atunci îmi aminteam mai ales că numai ziua ei și a mea erau sărbătorite. Pe ceilalți nu-i sărbătoream, nici pe bunica, nici pe tata, nici pe Guido. Ei parcă nu se născuseră.

Cu două trei zile înainte era în casă o atmosferă specială. Toți se pregăteau dar căutau ca faptul să treacă neobservat. Dar cu cât li se părea lor mai firesc tot ceeace fac cu atât îl simțeam noi mai mult.

Tata trecea parcă fără grijă pe lângă noi, dar îl cunoșteam după călcătură.

Il vedeam când despica lemnele pentru foc, cum se oprea și privea departe de tot spre zări; mie mi se părea că se uita spre ceva care vine sau care pleacă. Așa l-am văzut eu făcând decând eram mică și așa îl țiu eu minte. Dar asta se întâmpla numai rareori, avea zilele lui. Mie mi se părea că-l cunoșteam foarte bine. Nici asta n'am să știu dacă era așa.

Bunica tăcea, tăcea și aștepta ceva. Cred că se gândea la bunicu. Eu cred că bunicilor le este tare dor unuia de celălalt. Bunicul murise de mult. Dar tot l-am cunoscut eu puțin. In zilele de sărbătoare îmi aduceam aminte și mai mult de el.

Pe Guido îl cunoșteam dela o poștă. Venea seara dela gară unde lucra. Intra pe la bucătărie. Era plin de ulei pe salopetă și un negru lucios îi pătrunsese în toate liniile subțiri ale feței și ale mâinilor. Și el se pregătea pentru ziua de sărbătoare a casei. Făcea lucrurile răstit și îngrijat și totuși era așa de bun. Noi nu vorbeam niciodată față de el de lipsurile casei (nici nu venea la prânz acasă, rămânea la cantină) dar el le înțelegea pe toate.

Mi-am dat seama că oamenii care muncesc temeinic au un suflet foarte bogat; așa era Guido. Rar de tot începea să ne vorbească și mai ales în serile lungi de iarnă. Atunci ne strângeam în jurul focului și ascultam. Suferise atât.

Intâi își aprindea țigara dela foc. Lua o hârtie pe care o făcea sul, deschidea ușa dela sobă și apoi pufăia liniștit. Și tata își aprindea pipa. Eu curăț de mică pipele tatei. Chiar tata spunea glumind: „tu ești cea mai bună prietenă a lulelelor mele". Miroseau așa de urât. De câte ori mă vedea bunica luptându-mă să desprind tutunul ars și uscat — pleca din bucătărie.

Mi-aduc aminte că într'o seară tata s'a întors cu Guido dela o ședință. I-am văzut cum urcau încet spre casă. Era o singură cărare. Zăpada din jur era netedă, o față de masă curată. Chiar câinele nostru, Ursu nu îndrăznea să dea alături din cărare. Ii plăcea și lui zăpada netedă.

Vorbeau tare și Guido făcea gesturi neobișnuite pentru el. La masă a fost liniște. La noi acasă se vorbește foarte puțin la masă. E așa de liniște de se aud tacâmurile sunând, vocea mamei care întreabă încet dacă dorim ceva și pisicile care torc lângă sobă.

După masă ne-am căutat loc în jurul sobei. Bunica și-a tras șalul pe umeri și mama mi-a șoptit să las vasele pentru a doua zi.

— Cum crezi tu, spuse tata, că pot să conving pe unii oameni să-și trimită copiii la școală. Mai sunt unii care nu vor să înțeleagă. Doar eu m'am zbătut o viață întreagă.

Guido își rezemase bărbia în pumn. Sta încruntat și gândea. Nici nu-și aprinsese țigara. Toți ne uitam întrebători la el — voiam un răspuns.

In cameră era liniște — doar în foc mai trozmea din când în când câte un lemn. Pe vale în jos se auzi un tren șuerând. Tata își scoase ceasul și spuse „e 2004, are întârziere". Dar parcă mai mult pentru el.

— Eu cred că e bine să mai încercăm. Uite cum zic eu că trebue să facem. Eu am să încep chiar de mâine să colind casele acelor oameni Nu cunosc pe nimeni cu care să nu poți sta de vorbă. O lună de zile am să lupt cu fiecare în parte și ai să vezi că se poate Nimic nu e ușor. La fel o să faci și tu Valeria. O să stai de vorbă cu femeile. Ei au multă încredere în noi. Și noi suntem tineri ca și ei și n'am spus niciodată vorbe goale — am dovedit cu fapte.

Vocea lui era așa de hotărâtă, pumnii lui erau strânși și noi simțeam că în hotărîrea lui va sta toată munca noastră.

M'am uitat la bunica — ea nu știa să scrie, dar când auzea că vorbim de oameni care învață se bucura tare mult. A fost tare fericită în ziua în care s'a deschis școala de alfabetizare. „Eu sunt bătrână, dar aș merge și eu". Nu fusese mulți ani de zile lângă noi, căci altfel o învățam să scrie.

Am început să facem planuri — cu cine începem, cum să vorbim fiecăruia. De atunci în fiecare seară, după ce mâncam lăsam pe bătrâni în jurul sobei și o porneam prin sat. Eu rămâneam la o casă. Pe aproape de miezul nopții Guido mă fluera. Pe drum ne povesteam fiecare ce am izbutit. Nu mai era nimeni pe ulițî, nici câinii nu se oboseau să ne latre. Zăpada era mare, dar drumul era bătătorit de sănii.

— Uite Carul mare, Steaua polară...

Ne opream în drum și cercetam cerul cu amănuntul. La șipot „la Stefanache" apa curgea cu sgomot peste țurțurii de ghiață. In nopțile întunecoase o auzeam numai, în cele senine ne uitam cum luna se oglindea în mii de forme în ghiața lucie.

In jos, pe vale se vedeau gara și atelierele, care ni se păreau un oraș mare luminos.

— Acolo unde sunt cele trei lumini, acolo lucrez eu. Mâine voiu lucra cu mașina pe care o strunește acum un tovarăș.

Când se întorcea tata dela școală îl întrebam:

— A venit Vasile a lui Pleș la școală?

— Venit, răspundea tata vesel.

Uneori cel despre care întrebam nu venise. In seara aceea băteam din nou la poarta lui.

Și Guido întreba în fiecare seară dacă au venit...

Noi primim multe ziare. Le aduce Guido și tata. Citim toți cu băgare de seamă. Când găsim ceva interesant cetim cu voce tare celorlalți. E așa de bine să asculți vocea tatei care citește parcă pentru școlarii lui. Așa mi-aduc aminte că citea și la școală. Eu am fost eleva lui. Chiar spuneam la fete — „nu-i așa că tata citește frumos?".

— Hei skiorule, spune tata într'o seară lui Guido. In ziar vorbesc de concursuri în toată țara. „Crossul popular de ski"...

Am aflat atunci toate despre cross.

— Iată o muncă serioasă, spuse Guido. Trebue să ieșim cu toții la concurs. Trebue să descoperim toate skiurile și să învățăm tineretul să skieze. Tocmai voiam să vă vorbesc despre asta. Noi la atelier o să facem cât mai multe skiuri. Și aci la poalele muntelui ar fi păcat ca oamenii să nu skieze.

Din seara aceea îndemnam pe toți să participe la cross. In clipa în care părăseam casa pentru a merge să convingem oamenii să-și trimeată odraslele la școală mai aveam un gând nou — „toată lumea la ski".

Guido pornea chiar cu skiurile, le arăta cum să meargă — foloasele. Copiii se strângeau în jurul lui și ascultau cu băgare de seamă.

Intr'o zi mi-a spus.

— Vino mâine după amiază la ateliere. Tovarășii mei au făcut skiuri, trebuesc duse în sat. Vino să ne dai ajutor.

M'am dus după amiază foarte bucuroasă la atelierele de lângă gară. Când eram mică mă duceam des acolo ca să mă joc cu pietrele de pe linie, să mă uit la semafor sau să merg pe șină sprijinindu-mă de umărul lui Guido care călca cu grijă pe traverse.

Acolo zăpada era murdară, pătată de negru. Parcă dăduse o ninsoare de firicele negre. Din tuburi înguste care ieșeau din peretele de cărămidă, țâșneau aburi. Locomotivele strigau răstit.

M'am oprit să citesc articolele dela Jurnalul de perete. Printre cei evidențiați am găsit și numele lui Guido. Urmăream fiecare chenar: „organizatoric, cultural, sportiv..."

La cel sportiv vorbea de crossul de ski, de concursul de șah.

— Nu-i așa că e frumos jurnalul nostru?

M'am întors. George se uita admirativ la jurnal. Avea în mână un felinar și în cealaltă un ciocan.

George a crescut odată cu noi. El l-a adus pe Guido ca ucenic la ateliere. Totdeauna era zâmbitor. Tatăl lui era mecanic de locomotivă. Era un om tare cumsecade.

— Da, George îmi place tare mult. Văd că echipa în care lucrezi tu este evidențiată.

— Dar pe frate-tu l-ai văzut?

Am pornit amândoi spre ateliere. Am trecut mai întâi pe lângă platforma turnantă unde se întorc locomotivele grele. Când eram mici ne plimbam deseori cu ea.

Sala de sport nu era prea mare. Acolo erau aduse toate skiurile. Niciodată n'am văzut skiuri mai frumoase; nu erau ca cele de concursuri — făcute în fabrici — dar mie mi se păreau tare frumoase. A sunat sirena. Eu cercetam sala. Cupele și plachetele erau cu grijă puse în colțul lor.

Ușa s'a deschis și au pătruns tovarășii lui Guido. Eu îi cunoșteam aproape pe toți. Am ținut cu toții sfat. Am hotărât să ducem skiurile în sat ca să învețe toți tinerii să skieze. Mai erau câțiva tovarăși ai lui Guido care trebuiau să fie instructori.

Așa cum am isbutit să urnim copiii la școală, tot așa i-am hotărât să vină pe deal „la Cetățuia". Chiar eu care pusesem până atunci doar de câteva ori skiurile, m'am obișnuit repede cu ele. Guido spunea că merg bine, dar adevărul era că de foarte multe ori eram obligată să mă ridic din zăpadă.

Până atunci nu venea aproape nimeni pe deal în timpul iernei. Acum tot tineretul din sat se strângea acolo în timpul liber. Unii veneau cu săniuțele, alții își făcuseră și ei skiuri. Era o plăcere să-i vezi acolo.

Intr'o Luni tata a venit cam trist acasă Noi știam că asta se întâmplă rar de tot. Deobiceiu nu arăta supărarea.

După masa de seară mama l-a întrebat. Mama trebuia să pună totdeauna întrebările neplăcute.

— Ce ai? S'a întâmplat ceva la școală. Nu vin copiii? Parcă te bucurai că Valeria și cu Guido i-au scos din bârlog.

— Da, i-au scos din bârlog dar acum se gândesc numai la ski. Il întreb pe unul dece n'a învățat? Ce crezi că mi-a răspuns?

— S'a dat cu skiurile pe „Cetățuia" — spuse deodată Guido.

— Așa e, a răspuns tata.

Toți am râs, chiar și bunica pe care cu câteva clipe înainte o văzusem că ațipise.

— Lasă, spuse Guido, să vezi cum îi facem noi să învețe. Joacă, joacă dar nu trebue să-i lăsăm să-și ia lumea.

Eu am răcit într'una din zilele care au urmat și n'am mai ieșit la ski aproape o săptămână. Stăteam în pat. Cele două pisici torceau la picioarele mele. Bunica își pusese ochelarii și desfăcea un tricou mai vechiu. Mă uitam cum se deșiră lâna, care rămânea zbârcită ca obrazul bunicei. La picioarele mele pisicile torceau cine știe ce vis în limba lor.

Seara îmi creștea temperatura dar auzeam totuși când se întorcea Guido acasă. Trecea pe sub geamul meu. După un sfert de oră îl auzeam cum pătrundea în cameră. Bunica îi făcea semn să nu facă zgomot. Îmi era cald și toate pluteau ca prin ceață. Guido îmi lua mâna și se așeza pe marginea patului. Stătea nemișcat mult timp. Noaptea venea târâș și se părea că prin fața geamului treceau fumuri dela multe hornuri. Așa adormeam.

Intr'o zi Guido mi-a spus.

— Ți-am pregătit o surpriză. Caută să te însănătoșești cât mai repede.

După o săptămână de boală sim-

(Continuare pag. [illegible])